Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Франціисканьска ч. 10, дверь 10.

Письма приймають ся лишь франковани.

Рекламаціи неопечатани вольни бôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр

Ч. 225. | Нинѣ: гр. к. Серг. и Вакха, рим. к. Петра | Завтра: Пелагїѣ п., Фелиц. | Середа 7 (19) жовтня 1892 | Всхôдъ сонця 6 г 28 м.; заходъ 5 г. 1 м. Баром. 760 терм + 17·5° + 7·6° | Рокъ II.

Справы войсковѣ въ спôльныхъ Делеґаціяхъ.

Въ комісіяхъ войсковыхъ обохъ Делеґацій вели ся нарады надъ всѣлякими справами войсковыми, зъ котрыхъ бодай про найважнѣйшѣ хочемо тутъ дещо розказати.

Въ австрійскôй Делеґаціи выступавъ, якъ звѣстно, молодеческій делеґатъ Аймъ изъ специяльного свого становища противъ збôльшеня буджету. Міністеръ вôйны ґен. Баверъ сказавъ на то при загальнôй дебатѣ надъ буджетомъ войсковымъ, що вôнъ чей не може змѣнити теперѣшныхъ вôдносинъ полїтичныхъ въ Европѣ и не робити того, що зôвсвладу на тѣ вôдносины всѣ державы безъ выимки уважають за потрѣбне. То, що робимо пôдчасъ мира — казавъ міністеръ — робимо якъ разъ для можливои вôйны. Треба завсѣгды бути готовыми; есть загальне переконане, що було бы въ интересѣ державы, робити въ дечôмъ и жертву. Міністеръ не може бути вдоволеный зъ того, въ якій способъ и въ якôмъ часѣ выдатки збôльшають ся, але зъ огляду на фінансы мусить обмежати ся и поступати умереннѣйше. У насъ — казавъ міністеръ — въ дѣйстности не робить ся для арміѣ то, чого она потребує, але то, що можна для неи зробити.

Що до дволѣтного часу службы у войску, то міністеръ згодивъ бы ся на ню пôдъ деякими условіями, але лишь пôдъ тыми условіями. Найважнѣйшѣ зъ нихъ були бы: пôдвысшене стану презенційного, пôднесене пôдофіцировъ въ образованю, пôднесене платнѣ и заосмотрене по выслуженю въ войску. Колибъ схотѣло ся перевести таку систему, то она выпала бы дуже дорого и длятого на теперь не дасть ся у насъ завести. Що до судейства войскового, то міністеръ заявивъ, що буде старати ся, абы въ тôмъ напрямѣ завести якусь реформу; однакожь до того треба згоды ажь пятьохъ міністрôвъ, а то рѣчь, котра вымагає часу. Провôдною гадкою для войсковои адміністраціѣ есть завести въ войсковôмъ судôвництвѣ новый ладъ, але не нарушити при тôмъ поваги командантôвъ и строгости дісціпліны. Есть такожь трудность въ вôдмѣнныхъ вôдносинахъ пôдчасъ мира а пôдчасъ вôйны. Въ такôй самôй справѣ оглядають ся на тѣ самѣ обставины и въ Прусахъ. И тамъ и у насъ працюють надъ тымъ самымъ и не можуть дойти до кôнця.

То, що дел. Аймъ сказавъ о національнôмъ дусѣ въ арміи, вымагає рѣшучои вôдповѣди. У насъ поважає кождый національного духа, скоро вôнъ проявляє ся въ границяхъ австрійскои идеѣ. Войска кождои народности суть собѣ рôвнѣ, а вже пôдъ кождымъ взглядомъ ц. и к. войска. О тôмъ, щобы поза службою заказувало ся говорити въ рôднôй мовѣ, нема и бесѣды. Жалобы на то нѣхто не вносивъ. Такѣ жалѣ показались бы певно безосновнѣ, колибъ ихъ близше розслѣдити. Мова службова въ войску мусить позôстати нѣмецкою. Що до однорôчныхъ охотникôвъ, то сказавъ міністеръ, що вôдъ нихъ мусить ся конче вымагати певного степеня знаня нѣмецкого языка, але всежь таки має ся взглядъ на то, що они не можуть добре высловляти ся по нѣмецки. Поглядъ міністра есть такій, що въ краяхъ угорскои короны треба брати пôдъ увагу нѣмецку мову яко службову а вôдтакъ мову державну и матѣрну, а въ краяхъ австрійскихъ лишь нѣмецку мову службову и матѣрну мову. Постарано ся такожь о то, щобы у войску матѣрну мову вôдповѣдно плекано. Кождый офіциръ мусить еѣ знати, або до трохъ лѣтъ вôдъ свого вступленя до дотычного полку еѣ выучити ся, бо въ противнôмъ случаю есть выключеный вôдъ авансу.

Що до ґазетъ, то можна зъ нихъ довѣдати ся богато правды, але и богато неправды; скоро однакожь и сею дорогою дôйде щось до вѣдомости міністра, то вôнъ велить заразъ робити слѣдство. Ему ходить дуже о то, щобы войсковѣ и цивильнѣ жили зъ собою въ згодѣ.

Въ порушенôй справѣ, щобы заосмотрене вдовиць и сирôтъ по войсковыхъ розширити, сказавъ міністеръ, що мѣсцевѣ власти прислали вже ему справозданя о числѣ незаосмотреныхъ и вôнъ думає выступити передъ оба парляменты зъ новелею до законного переведеня розширеного заосмотреня. Вправдѣ не може вôнъ вже теперь подати въ числахъ тои сумы, якои на то буде потреба, але чимъ бôльше вôнъ готовъ постарати ся о добро вдôвъ и сирôтъ по войсковыхъ, тымъ бôльше тѣшить его, що вже теперь видить, що то дасть ся зробити.

Що до закона о кватирункахъ, то признавъ міністеръ вповнѣ, що вымоги въ сѣмъ напрямѣ ростуть чимъ разъ бôльше и що треба разъ тому конець зробити, бо збôльшаесь лишь буджетъ войсковый, а вояки въ ґрунтѣ рѣчи не мають нѣякого хосна.

На запытане пос. Хшановского, чи въ наслѣдокъ збôльшеня стану компаній часть вояковъ не буде змушена позôставати въ службѣ черезъ чотири роки, вôдповѣвъ міністеръ, що нѣ.

При титулѣ: войсковѣ справы санітарнѣ, домагавъ ся дел. Зісъ реорґанізованя корпуса лѣкарского и реактивованя академіѣ йосифіньскои. На то вôдповѣвъ міністеръ, що на то треба часу и грошей. — При кредитѣ додатковôмъ поставивъ бувъ Пленеръ резолюцію: „Взывае ся міністра вôйны, щобы при новыхъ збôльшеныхъ жаданяхъ поставивъ

Сватане.

(Сельскій образокъ).

Зъ ческого — Кар. Светлѣ (Иванны Мужаковои).

(Конець).

Павло хоче взяти еѣ за руку; она вырывае ся ему, не хоче вже нѣ видѣти его, нѣ чути, коли вôнъ зовсѣмъ не такій, якъ она собѣ думала.

— Тôльки ты не вôдпирай ся. Найлѣпше доказуешь то дѣломъ, якъ ты шануешь ихъ чесноту и якъ ихъ цѣнишь, коли въ единою ихъ дитиною такъ згôрдно собѣ поступаешь. Та коли вже мене вôдпыхаешь не зъ огляду на моихъ родичѣвъ, то бодай скажи менѣ, що про мене знаешь, чи що чувъ злого про мене, коли боишь ся зô мною передъ людьми явно показати ся? Якъ жию на свѣтѣ, ще зъ жаднымъ хлопцемъ я не стояла; ступаюсь имъ зъ дороги на сто крокôвъ, на музицѣ нѣколи до нихъ не смѣю ся, а йду гуляти тôлько по знакомости, а не по прихильности.

— Я знаю се лѣпше, якъ ты сама.

— То думаешь собѣ, що може тому не можешь ити зô мною за дружбу, що я не маю вôдповѣдной одежѣ? Мылишь ся, и то дуже мылишь ся; я собѣ справила того року нову, червоно прибрану спôдничку; на ню складала собѣ два роки зъ того, що упряла. Я ще не мала еѣ на собѣ анѣ разу, ховала еѣ на вôдпустъ. Кождому подобає ся, хто лише побачить еѣ и якъ бы кравець не вспѣвъ зробити Верон цѣ на завтра новои спôднички, то вôдкупила бы собѣ мою до слюбу. Якъ не вѣришь, спытай еѣ самъ.

— Хочь бы ты мала завтра на собѣ самѣ шовки и чисте золото, хочь бы ты й корону на голову вложила, шию сѣмь разôвъ найдорожшимъ ланцухомъ окрутила, на кождый палець по десять перстенѣвъ наложила, хочь бы твои родичѣ були король и королева и обѣцяли менѣ великѣ маєтки, Богъ знає що, то я таки не пôшовъ бы зъ тобою за дружбу.

Тѣ слова вымовивъ Павло такъ голосно, ажь дверѣ затрясли ся.

Целька схопила ся за голову, въ котрôй то все не могло помѣстити ся. Въ голосѣ его чути лише пересерде, а не погорду и глумъ, а въ его словахъ... и передъ очима еѣ майнула червона ласичка, якъ она на ню дивила ся... въ ухахъ бренить дотеперь радôсне пѣяне когута... Щожь се, чи зновь давне божевôле нападає еѣ? Ой, кобы вже мала тѣ двѣ восковѣ свѣчки, щобы ихъ могла засвѣтити передъ Матерію Божою!...

Павло бачить еѣ турботу, розумѣе добре, що Целька не знає, що має про него думати, и гнѣвно смѣе ся зъ неѣ такъ, що можна бы ему почислити всѣ его бѣлѣ зубы.

— Коли такъ, то видко, що я за погана для тебе — каже Целька, зôтхає разъ и думає, бѣдна, що вôдгадала правдиву причину.— Дивѣть-но ся, тая молода Цивкова не простить чоловѣкови нѣчого, що лише знає на него найгôршого, все ему выповѣсть. Саме теперь стрѣтила мене, пытала, куды йду, дорѣкала менѣ симъ и тымъ, а найважнѣйшого таки не сказала.

— Щожь такого? Може, що ты негарна?— крикнувъ зновь Павло, такъ, що голосъ ажь въ сѣнехъ и по саду залунавъ. — Хто бы таке сказавъ про тебе, тому глянувъ бы я такъ въ очи, що на сто крокôвъ вôдскочивъ бы вôдъ мене. Молода Цивкова най сидить тихо. Якъ бы не тѣ все новѣ спôдницѣ, то й подивити бы ся на вню не можна, такъ якъ и на еѣ сестру. То двѣ павы, на котрѣ мене злôсть бере, якъ лише побачу ихъ здалека.

И зновь хотѣвъ Цельку взяти за руку— и се ему вкôнци удало ся, бо зовсѣмъ стала безсильною; здаесь ѣй, заразъ такъ и упаде

— Целько, гарнѣйшои дѣвчины вôдъ тебе я ще нѣгде не видѣвъ — спокôйно и лагôдно говоривъ дальше молодець — а я прецѣ ходивъ шѣсть лѣтъ по свѣтѣ и учивъ ся въ мѣстѣ... Якъ дивлю ся въ твои оченята, гуляю зъ тобою, сиджу коло тебе, то здаесь менѣ, що я въ раю. Чи мене коли иншѣ дѣвчата що обходили? Скажи сама, чи знаешь яку, зъ котрою бы я ходивъ або залицявъ ся до

въ першôмъ рядѣ „полѣпшене харчу у войску“. Резолюцію его вôдкинено, а принято резолюцію Феттера: Взываe ся міністерство вôйны, щобы вставило, скоро то лишь буде можна, до слѣдуючого буджету вôдповѣдну суму на полѣпшене харчу у войску.

Въ угорскôй Делеґаціи обговорювано справу угорскои фабрики карабінôвъ, а зъ заявленя міністра вôйны показало ся, що та фабрика выробляе вже добрі карабіны. Репрезентантъ правительства заявивъ, що бездымный порохъ безусловно не псуе карабінôвъ анѣ манліхерôвъ зъ 1888 р., анѣ карабінôвъ репетіеровыхъ; они потребують лишь незначнои змѣны въ приладѣ до мѣреня. Пробы зъ бездымнымъ порохомъ що до пушокъ ще не скôнчено, але здае ся, що и тутъ не потреба буде основныхъ змѣнъ.

Зъ рускихъ товариствъ.

Вôдъ выдѣлу товариства „Шкôльна Помôчь“ въ Коломыи одержали мы слѣдуюче письмо:

Чистый дохôдъ зъ вечерка музикально декляматорского, устроеного въ Коломыи дня 29 вересня, товариствами „Родина“ и „Шкôльна Помôчь“ выносить 69 зр., 93 кр. (приходъ разомъ зъ наддатками 198 зр. розхôдъ 128 зр. 7 кр.), котрі то гроші комітетъ доручивъ дотычнымъ выдѣламъ. — Подаючи се до прилюдной вѣдомости, маемо честь подякувати всѣмъ Впов. Добродѣямъ, котрі своимъ выступленемъ зволили причинитися, що вечерокъ справдѣ знаменито выпавъ, а именно: Вп. Паннамъ Левиньскôй и Кравчукôвнѣ, Паньству Кириловичамъ, пп. Вроньскому, Сидоровичеви и Рыбчиньскому, якъ не меньше Вп. Паньству Биберовичамъ, що не зважаючи на кошты и перепону въ представленяхъ театральныхъ, не лишь зôзволили на выступъ, но и самі зъ Коцманя прибули зъ симпатичною и многонадѣйною спѣвачкою нашою п. Кравчукôвною. Рôвножь маемо честь подякувати за зложені на цѣли вечерка жертвы Вп. Пп.: о. В Балицкому (1 зр.), дру М, Кочиркевичеви (3 зр), С. Баньковскому (1 зр.), дру Дембицкому (14 зр.,), дру Даниловичеви (2 зр.), Ю. Шмериковскому (50 кр.), Бобикевичеви (1 зр.), о. М. Шанковскому (1 зр.), Березницкому (1 зр.), Федеви (1 зр), Дольницкому (1 зр.), и Черкавскому (50 кр.). Всѣмъ тамъ Добродѣямъ складае комітетъ сердечне Спаси-Бôгъ!

Дальші жертвы на „Шкôльну Помôчь“ въ Коломыи зволили зложити: Вп. Пп. о. Попель 2 зр., о. З. Шухевичь 2 зр., о. С. Левицкій 1 зр., о. А. Кобриньскій 1 зр., о. Н. Волошиньскій 1 зр., о. Д. Нестайко 1 зр., Ф. Маха 1 зр., Ольга Левицка 1 зр., гр. Иванъ Шептицкій 50 зр., дръ Т. Окуневскій зô складки зложенои Вп. Послами рускими и однымъ польскимъ 79 зр., Свѣт. Упр. Совѣтъ. „Нар. Дому“ у Львовѣ 20 зр.; Институтъ Ставропиґійскій 15 зр. Надто зложено на похоронѣ въ Перерові 5 зр. 19 кр. — Всѣмъ тымъ Вп. Добродѣямъ маемо честь зложити сердечну подяку. Честь Вамъ, Добродѣѣ, що не забули за бѣдныхъ дѣтей! — Вôдъ выдѣлу товариства „Шкôльна Помôчь“ въ Коломыи: *Кульчицкій.*

Переглядъ политичный.

Зъ причины, що комісіѣ Делеґаціѣ угорскои мають ще богато роботы, то мабуть сесіѣ делеґаційнои не замкнуть уже 22 с. м., якъ то первѣстно было постановлено, але ажь на другій тыждень, бо правительство австрійске бажае скликати Раду державну въ послѣднихъ дняхъ сего мѣсяця. Заразъ по зôбраню Палаты послôвъ предложить міністеръ скарбу прелімінарь буджету на 1893 рôкъ. Часописи вѣденьскі доносять, що прелімінарь показуе надвышку.

Montagsrevue каже, що надане ордеру Чорного орла ґр. Таффому нѣмецкимъ цѣсаремъ не стоить въ нѣякôй звязи зъ внутрѣшною політикою австрійскою.

На день 1 листопада скликано до Праги конференцію ческихъ мужѣвъ довѣрія зъ Чехіи, Моравы и Шлеска, щобы порозумѣти ся надъ богато важными справами. Клюбъ молодоческій высылае на ту конференцію депутованыхъ: Енґля, Едварда и Юлія Ґреґра, Герольда, Кайцля, Кучеру и Туму.

Греція зôрвала зъ Румуніею всякі зносины дипльоматичні, вôдкликала зъ Букарешту свого посла и навѣть всѣхъ консулѣвъ. Причиною сего конфлікту була на око маловажна справа процесова. Въ Румуніи померъ бувъ недавно тому капіталістъ Цаппа, котрый записавъ цѣлый свôй маетокъ на добродѣйні цѣли въ Греціи. Тымчасомъ румуньскі спадкоемцѣ запротестували противъ того и справу сю мають рѣшати теперь румуньскі суды. Грецке правительство хотѣло, щобы справу сю рѣшавъ мировый судъ, а позаякъ Румунія не хотѣла на то пристати, то Греція зôрвала зъ нею всякі зносины дипльоматичні.

Новинки.

Львôвъ дня 18 жовтня

— **Вôдзначеня.** Радникъ Намѣстництва у Львовѣ Кароль Вінтеръ въ нагоды его переходу въ сталый станъ спочинку дôставъ титулъ радника Двору, а старшій прокураторъ державный Альфредъ Гінце у Львовѣ дôставъ титулъ радника суду краевого. — Є. Вел. Цѣсарь позволивъ баронови Адольфови Йоркашъ-Кохови носити прускій ордеръ червоного орла другои клясы, великій хрестъ офіцирскій ордеру короны и ордеръ отоманьскій „Османіе“ третои клясы; а радникови будôвництва Иванови Матулѣ въ Краковѣ российскій ордеръ св. Станіслава клясы другои.

— **Именованя.** II. Міністеръ рôльництва именувавъ концепіста міністеріяльного Ивана Томашевского віцесекретаремъ въ Міністерствѣ рôльництва. — Ц. к. краева Дирекція скарбу именувала провізоричныхъ контрольорôвъ горалень дра Фр. Бандровского, Ост. Чарновского, Ферд. Ґержабка, Вільг. Котіерса, Кав. Седлячка, Віктора Синевского, Мавр. Сѣкорского и Ад. Теодоровича сталыми ц. к. контрольорами горалень въ IX. клясѣ ранґи.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Дрогобичи въ мѣста вôдбуде ся дня 14 падолиста с. р.

— **Бурмистромъ въ Равѣ рускôй** выбраный п. Генрикъ Вильчиньскій, тамошный аптикарь.

— **Выдѣлъ товариства „Просвѣта“** доручивъ минувшои недѣлѣ грамоты своимъ почестнымъ членамъ панамъ: Олександрови Барвѣньскому, Наталеви Вахнянинови, дрови Юліянови Целевичеви и Петрови Огоновскому. При тôй нагодѣ проф. Н. Вахнянинъ надѣливъ тов. „Просвѣту“ щедрымъ даромъ — своимъ зôбрникомъ цѣнныхъ старинныхъ книгъ и рукописей.

— **Проф. Иванъ Ружицкій,** учитель при семинаріи учительскôй въ Чернôвцяхъ, переносить ся до львôвскои ґимназіѣ рускои на учителя руского языка.

— **Чи убійство чи самоубійство?** Въ Краковѣ въ суботу начальникъ тамошнои стаціѣ зелѣзничои повѣдомивъ дирекцію поліціѣ, що на шляху зелѣзничôмъ на шинахъ близько улицѣ Вельополе найдено тѣло мужчины, по котрôмъ перейшовъ поѣздъ зелѣзничій. Тѣло вôдвезли до шпиталю, абы розслѣдити, чи незнаный покôйникъ самъ позбавивъ ся житя, чи може хто убивъ его, а потôмъ кинувъ на шины, абы затерти слѣдъ убійства.

— **Торфовища** належачі до громадъ въ Щирци, Островѣ и Пѣскахъ, въ повѣтѣ львôвскôмъ, горять уже кôлька днѣвъ. Сваволні пастухи пôдпалили ихъ, розклавши собѣ ватру на торфовищу. Щобы пожежу тую вдержати, зарядження, що потреба.

— **Сѣмдесять лѣтъ въ службѣ.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ сими днями срѣбный хрестъ заслуги Климови Кайнцови въ Цольфельдѣ, що служивъ майже 70 лѣтъ при однôмъ господарствѣ.

неѣ? Вôдколи вернувъ я до дому, все дивлю ся тôльки на тебе...

И вже Павло не пускае еѣ руки, держить еѣ все и до грудей тулить. Нѣ, таки вôнъ не обманюе, инакше цѣлый свѣтъ — одна неправда, а всѣ люде не варті и торбы сѣчки!

Але Целька все ще недовѣряючо крутить головою.

— Ты — каже — хвалишь родичѣвъ и мене також не ганишь, зô строѣвъ не робишь собѣ нѣчого, а таки не хочешь ити зô мною за дружбу, — якажь тому дивна причина?

— И ты еѣ ще дотеперь не вôдгадала?

Целька каже, що нѣ

— А маешь маму, що въ цѣлыхъ горахъ толкуе всѣ знаки и сны, що ворожить будуччину....

Целька ще не розумѣе, до чого то йде.

— Справдѣ, гарна то менѣ ворожка! Не знае, що дѣвчина нѣколи не выйде вже за того, зъ котрымъ була дружкою при слюбѣ, а якъ его й дôстане, то обое не жиють въ згодѣ зъ собою. Мати говорила менѣ неразъ: Уважай на то! — а все давала менѣ на то приклады. Я знаю, що то забобонъ, а я хочь и е за новымъ поступомъ, то въ тôмъ припадку не стою при нѣмъ. Вôдъ дитины зважавъ я на кожде еѣ слово и все буду зважати, нехай и смѣе ся зъ мене, хто хоче. Дивна рѣчь, що твоя мати того не знае.

— Чомужь бы не мала того знати? — боронить ся Целька и червонѣе при тôмъ, якъ макъ польный.

— Отже й ты знаешь то?

— А вжежь, знаю.

— И таки хочешь ити зô мною за дружбу?

— По то я и прийшла, а не по що инше.

— Отже не хочешь мене?

— Того я не кажу.

— То якъ же я маю тебе розумѣти?

— Мы не сотворені для себе.

— Котрый же то мудрагель таке сказавъ?

— Кождый тобѣ скаже.

— Що менѣ — люде! Нехай собѣ плетуть, що имъ до вподобы. Алежь бо они такъ и не кажуть, тôлько се тобѣ самôй таке прийшло до головы.

— Тажь я знаю, що може бути, а що не може.

— Отже якъ разъ не знаешь, коли такъ кажешь. Тобѣ певно хто иншій въ серци, коли все менѣ такъ выкручуешь ся.

— Тôльки ты менѣ не говори такого!

— И ты не говори такого, що тобѣ на нѣчо не здало ся.

— Якъ жежь то могло бы бути? Ты маешь хату, поле, лѣсъ, ремесло, а я не маю нѣчого а нѣчого.

— Саме длятого, що я маю дещо, можу собѣ взяти дѣвчину до вподобы, а не потребую женити ся лише для грошей. Тою, зъ котрою я подружу ся, не буде жадна инша, лише ты.

— Не дратуй мене, Павле! Вже и безъ того менѣ темно въ очахъ, въ ухахъ шумить и кровь збурила ся до послѣднои капельки.

— А ты мене також не мучь, бо менѣ жовчь пукне. Найлѣпше зробишь, коли собѣ заберешь свôй розмайринъ, вложишь его до хустки и все те вôддашь якъ найскорше Веронцѣ, щобы могла собѣ до завтра пошукати иншого дружбы. Колижь не хочешь ити сама и сказати ѣй то, що я тобѣ теперь кажу, то я зъ тобою самъ пôду дуже радо и самъ ѣй скажу, що дружбою не можу бути, бо я тебе нинѣ посватавъ. Скажу ѣй також притôмъ най старае ся о иншу дружку, бо я не хочу щобы на тебе вôдъ тои хвилѣ хто иншій глянувъ, а ще й провадивъ. Якъ бы ты була для мене такъ добра, якъ я для тебе, то повѣла бысь менѣ: Добре кажешь! — и мы ще передъ вôдпустомъ побрали бы ся.

— Павле, не шуткуй такъ тяжко зъ мене, таже то вже образа Божа. Чого ты бажаешь, то не може бути.... нѣ въ снѣ менѣ таке не снило ся, нѣ въ день не прийшло на думку. Неразъ балакали зъ собою родичѣ,

— **Въ Самборѣ** вôдбуло ся дня 15 с. м. посвячене нового будынку ґімназіяльного при участи представителѣвъ властей правительственныхъ и автономічныхъ. Новый будынокъ ґімназіяльный вôдповѣдае пôдъ кождымъ взглядомъ нинѣшнымъ вымогамъ. Віцепрезидентъ кр. Рады шк. бувъ при тôмъ торжествѣ, а вôдтакъ звиджувавъ учительску семинарію и народнй школы.

— **Чудотворнй рабіны** после вѣсти, яку подае N. W. Abendblatt, будуть платити податокъ за свою практику. Міністерство скарбу мало поручити Дирекціямъ скарбовымъ оподатковати чудотворныхъ рабінôвъ, бо они дотеперь платили або дуже малый податокъ або й зовсѣмъ не платили.

— **Неправдива вѣсть.** Послѣдными днями донесли були майже всѣ часописи, що на граници коло Єрмакôвки надъ Збручомъ забивъ російскій козакъ нашого жандарма, котрый спинявъ еміґрантôвъ. Ся вѣсть на пôдставѣ автентичныхъ информацій єсть зовсѣмъ не правдива.

— **Холєра.** Въ Краковѣ померъ въ суботу на холєру зарôбникъ Петро Войтасъ, а въ недѣлю Иванъ Школьникъ. Въ понедѣлокъ не занедужавъ тамъ нѣхто на холєру. — Въ Подґужу померъ въ суботу керманичь Садликъ, а жѣнка его занедужала. — Въ Будапештѣ вôдъ суботы вечеромъ померло 10 осôбъ, а 20 вже здоровыхъ выпущено зô шпиталю. — Фізикатъ львôвскій оголошуе, що при ул. Жовкôвскôй занедужала вчера слуга Мрацекъ середъ пôдозрѣныхъ обязôвъ. Єѣ вôдвезено до холєричного шпиталю.

— **Дорогій вельонъ.** Сестра цѣсаря нѣмецкого, княжна Марґарета вôддае ся по Рôздвѣ за князя гескогo и для неи въ однôй фабрицѣ на Шлєзку роблять вельонъ. Вôнъ дуже дорогій и попрацювати надъ нимъ треба довго. Складае ся зъ якихъ 500 куснѣвъ, великихъ якъ долоня, а надъ кождымъ такимъ кусникомъ робôтниця мусить працювати менше бôльше десять днѣвъ. Єсть то т. зв. коронка, роблена иглою; фунтъ нитокъ до тои коронки коштує 300 до 360 зр. Колибъ одна робôтниця хотѣла зробити такій вельонъ, то потребувала бы на то 5.000 днѣвъ, або звышь 15 лѣтъ. Такй коронки вже въ 16-ôмъ столѣтю уважали найцѣннѣйшою прикрасою тоалєты дамскои.

— **Нема нѣчого злого,** що бы не вийшло на добре. Такъ и зъ холєрою. Люде налякали ся еѣ, поробили порядокъ въ домахъ, самй стали жити правильнѣйше и теперь лѣкарѣ кажуть, що н. пр. въ Чернôвцяхъ вôдъ 20 лѣтъ не було такъ мало недужихъ, якъ теперь. А въ Краковѣ, тôмъ зараженôмъ холєрою мѣстѣ, такъ мало людей забирае ся теперь тамъ, де нема „болѣзни нѣ печали", що кракôвска рада мѣска мусѣла, гробарямъ дати запомогу, бо не мають такого зарôбку якъ давнѣйше.

— **Огнѣ.** Въ Рудоловичахъ въ повѣтѣ ярославскôмъ згорѣли чотири загороды господарскй, шкода 3.700 зр. въ части обезпечена. — Въ Бродлахъ пов. хшанôвского згорѣли чотири загороды, шкода 3.000 зр. Въ огни згинула дволѣтна дитина. — Въ Бисковичахъ пов. самбôрского чотири загороды, шкода 2.247 зр. въ части обезпечена. — На самбôрскôмъ передмѣстю Повтôрни три домы и пять стодôлъ, шкода 4.275 зр. въ части обезпечена. — Въ Терпилôвцѣ пов. збараского огонь, пôдложеный ненарокомъ дѣтьми, що бавили ся сѣрниками, знѣвечивъ маєтокъ дванайцяти господарѣвъ; шкода выносить около 13.000 зр., а була обезпечена лише въ малôй части. — Въ Смôльнику коло Балигорода въ повѣтѣ лѣськôмъ згорѣло пять загородъ, шкода около 11.000 зр. — Въ Залѣщикахъ малыхъ въ пов. бучацкôмъ два господарства, шкода 1.800 зр. — И такъ кôнця нема тымъ огнямъ сего року. Якъ бы всѣ сегорôчнй огнѣ счислити, то було бы ихъ кôлькасотъ, а кôлько майна пôшло зъ дымомъ, того й дôйти годѣ. Зъ того наука для господарѣвъ, котрыхъ таке нещастє не стрѣтило: Асекуруйте ся!

— **Зъ вязницѣ въ Станіславовѣ** хотѣли въ ночи зъ 8 на 9 с. м. утечи арештанты и до того розôбрали значну частину замурованого вôкна, але сторожа спостерегла завчасу и перешкодила тому.

— **Кôлько коштуе войско у Франціи?** Обчислено, що у Франціи вôдъ послѣдной войны въ 1871 р. до теперь выдано на войсковй цѣли страшенну суму 18 міліярдôвъ франкôвъ, а на саме доповнене матеріялу военного выдано 2.891 міліонôвъ. Отже пересѣчный выдатокъ на рôкъ выносить 580 міліонôвъ.

Всячина.

— **Пятый мѣсяць юпітера.** Потверджуе ся теперь вѣсть, що проф. Барнардъ вôдкрывъ зъ найбôльшои звѣздарнѣ на свѣтѣ, положенои въ Каліфорніи и званои Ляйкъ, пятый мѣсяць планеты юпітера. Вôнъ вôдкрывъ его ще 9 вересня. Пôсля послѣдныхъ спостережень потребуе сей мѣсяць 11 годинъ и 50 мінутъ, абы обôйчи доокола своеи планеты. Зъ тои самои звѣздарнѣ видѣли такожь на марсѣ каналы зъ подвôйными берегами, зовсѣмъ такъ, якъ то свого часу выдѣвъ и описавъ проф. Скіяпареллі.

Штука, наука и література.

— **Ч. 19 „Зорѣ"** мѣстить дальше повѣсть „На роспутѣ", поезіѣ Устіяновича и Коваленка, драму Мирного „Лимерôвна", історію літературы Ом. Огоновского, про рускй переклады поезій Гайного — О. Маковея, богато вѣстей и критичныхъ замѣтокъ зъ літературы и штуки. Зъ илюстрацій поданй въ сѣмъ числѣ: портретъ Стороженка; ґрупа селянъ зъ Типковецъ, повѣта городеньского, и скеля Дзвинича надъ Днѣпромъ.

† Посмертнй вѣсти.

Померли. Емилія зъ Павенцкихъ Садовска, жена греко-кат. священика, дня 17 жовтня у Львовѣ, по довгôй и тяжкôй недузѣ въ 24-ôмъ роцѣ житя. Обрядъ похоронный вôдбуде ся въ середу дня 19-го о 3-ôй год. пополудни зъ дому при ул. Корняктôвъ ч. 1 — О. Михалъ Коржиньскій, деканъ снятиньскій и парохъ въ Волчкôвцяхъ, бувшій посолъ соймовый, дня 8 жовтня въ 71-ôмъ роцѣ житя а 45-ôмъ роцѣ священьства. На похоронахъ явились староста, маршалокъ Рады повѣтовои и много иншихъ автономічныхъ достойникôвъ, а маршалокъ Мойса выголосивъ по руски прощальне слово надъ могилою. — Володимиръ Ламаньскій професоръ петербурского університета, де выкладавъ славяньску фільольоґію, мавъ умерти сими днями. Доносить о тôмъ Dziennik poznański.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Лѣкъ на заразу пыскову и ратичну** у рогатои худобы. Зараза пыскова и ратична являла ся давнѣйше разъ на кôлька лѣтъ, а теперь она являе ся що року, обнимае щоразъ ширшй околицѣ и стае сильнѣйшою. Тая зараза, що робить страшеннй спустошеня въ рогатôй худобѣ и неодного незаможного рôльника руйнуе, обняла нинѣ всѣ сусѣднй краѣ: Буковину, Мораву, Чехи, Шлєскъ прускій и и.

Отже нѣчо дивного, що и самй господарѣ-рôльники и товариства старають ся конче найти якійсь добрый способъ на здержане и лѣчене тои заразы, бо показало ся, що замкнути якусь мѣсцевôсть або округъ, якъ то дотеперь водить ся, то ще за мало. Мали такожь переконати ся, що вапно, уживане до десінфекціѣ ваґонôвъ, мало що помагае.

Цѣсарскій нѣмецкій урядъ санітарный въ Берлинѣ, розбиравъ всѣ способы десінфекціѣ, що мали скоро здержувати заразу, и переконавъ ся, що квасъ карбольовый, креолінъ, лізоль и т. п. средства, дѣлають дуже слабо або дуже помало; лише одинокій т. зв. солютоль (Roh-Solutol) найлѣпшій до десінфекціѣ.

Той лѣкъ досыть дешевый, бо коштуе пôвтора таляра въ хемічнôй фабрицѣ дра Гайдена наслѣдникôвъ въ Радебайль коло Дрездна, а можна его певно и въ нашихъ аптикахъ дôстати. Уживати его можна дуже легко: дае ся чверть літра солютолю на одну коновку горячои воды и тымъ скроплюе ся гнôй, пôдстѣлку, стѣны, хôдники и т. п. Такого способу уживае теперь нѣмецкій урядъ здоровля, а наша краева комісія рôльнича постановила его спробувати. Рôвночасно буде пробувати и иншй два лѣки, званй Писитанінъ и Дітіонъ. Може тыми трема способами бодай спинять щоразъ бôльше ширшаючу заразу.

Справу тую розбирали на засѣданю выдѣлу сталои краевои комісіѣ рôльничои, котре вôдбуло ся въ суботу въ будынку соймовôмъ.

На тôмъ засѣданю ухвалено порадити Выдѣлови краевому, щобы закупивъ бодай 25 лѣтрôвъ того плыну, заплативъ ветеринаря и т. п., вызначивъ на то на теперь суму 200 зр. и спробувавъ, чи солютоль помагае.

Пробы зачнуть ся въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ въ повѣтѣ львôвскôмъ, а якъ покажуть ся добрыми, то Выдѣлъ краевый постарае ся, щобы того лѣку уживали въ цѣлôмъ краю.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ, 18 жовтня. Комісія войскова угорскои Делеґаціѣ залагодила справу надзвычайныхъ выдаткôвъ ажь до тит. 14.

Прага, 18 жовтня. Зъ маґазину при ломахъ камѣня въ Осеку украли невыслѣдженй доси злочинцѣ 50 динамітовыхъ патронôвъ.

Атины, 18 жовтня. Російскій наслѣдникъ престола прибувъ до Корфу, де перебуде пять днѣвъ въ карантанѣ и поѣде вôдтакъ до Пірею.

Берлинъ, 18 жовтня. Прускій соймъ скликано на день 9 падолиста.

Будапештъ, 18 жовтня. Въ послѣднôй добѣ занедужало тутъ на холєру 34 людей а померло 10.

що и я могла бы щастє найти, але про тебе нѣколи й не згадали. До смерти не позволивъ бы твôй батько, щобы ты женивъ ся зъ бѣдною дѣвчиною, хочь бы тобѣ й подобала ся.

— Вже ты о то не жури ся. Шкода, що нема его теперь дома, а то самъ бы тобѣ таке саме сказавъ. Оногды каже до мене; „Ты, Павле, бачу, трохи зô шкôры не выскочишь за гробарѣвною? Дививъ ся я на васъ зъ нашои луки. У тебе, хлопче, мои очи. Якъ бы я бувъ у твоимъ вѣцѣ и мôгъ выбирати такъ, якъ ты, то иншои не бравъ бы, лише еѣ. Она зъ доброго гнѣзда, а до того сама, якъ зъ воску вылита"... Та я тобѣ говорю, що хочу тебе брати, а ты ще и головою не махнула, що пристаешь. Може бы ты волѣла иншого, а не маешь вôдваги менѣ сказати, якъ бачишь, що о тебе такъ стою? Чи тобѣ твôй батько не говоривъ нѣколи нѣчого, якъ я стараю ся подобати ся ему?

— Павле, Павле, ще разъ кажу тобѣ, не хули Богу.... Щожь менѣ сказати на твои слова? Таже ты знаешь, що за тебе дала бы ся я и на хрестъ прибити....

И вже не могла довше встояти на ногахъ, въ головѣ ѣй зашумѣло и она упала просто въ руки Павла....

Майже просто противъ нихъ заглядавъ у вôкно мѣсяць, неначе вылитый на причудъ зô срѣбла. Куды вôнъ лише переплывъ того вечера по небѣ, лишавъ по собѣ рожевый слѣдъ.

Не лише молода Цивкова ишла передъ вôдпустомъ печи тѣсто до своеѣ матери, и за молодою столяркою несла дѣвчина повный кôшь, коли ступала на порôгъ низенькои хатины столярѣвъ, де батько паливъ уже въ сѣнехъ въ печи на тѣсто. Мужь прийшовъ по Цельку на свѣжй ковбасы, але не привѣвъ зъ собою нѣкого чужого. Павло не бажавъ бачити нѣкого бôльше и чути тôлько еѣ. Говорили люде, що бувъ бы душу вôддавъ за свою молоду жѣнку; сама Цивкова не могла сказати, що то неправда. А при заповѣдяхъ справивъ Павло таку музику, що церковь трохи не розвалила ся.

— И хто бы то бувъ сказавъ у жнива, що до вôдпусту я пôду замужь и то ще за кого! — зôтхала собѣ щаслива Целька, сидячи вечеромъ при боцѣ мужа и дивлячись на щасливыхъ родичѣвъ.

— О, я про се знала наперѣдъ, що тебе довго не будуть сватати, — сказала на се мати. Пригадай но собѣ лише, що я тобѣ все говорила, коли ты по обѣдѣ, ще мы не вспѣли й лижки покласти, такъ скоро прятала зô стола: — Побачишь, дѣвчино, що нѣ сѣло нѣ пало найдешь щастє! Отъ и найшла!

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Кроковецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

„ДНѢСТЕРЪ“

Товариство взаимныхъ обезпеченъ

у Львовѣ

засноване на пôдставѣ концесіи Высокого ц. к. Міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ дня 9 грудня 1891 ч. 22731, **розпочало свою дѣяльнôсть дня 15 н. ст. вересня с. р.**

„ДНѢСТЕРЪ“, опертый на засадѣ взаимности своихъ членôвъ, обезпечае всяке майно движиме и недвижиме противъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и почислюе можливо найнизшû преміи.

Всякû шкоды ліквидують ся и выплачують ся сейчасъ по пожарѣ.

Фондъ основный „ДНѢСТРА“ выносить наразѣ 50.000 зр.

Якъ фондъ основный такъ и контракты заключенû зъ першими Товариствами контрасекураційными, подають „ДНѢСТРОВИ“ можнôсть обезпечувати якъ найбôльшû сумы.

Друки якъ и всякû поясненя подають Аґенты, установленû у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ якъ и

Дирекція „Днѣстра“ 90

у Львовѣ, улиця Театральна число 8.

ПРИГОТОВЛЕНЕ
на
ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВû ШКОЛЫ

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперездъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Штучнû 92
зубы и щоки

пôсля найновѣйшого систему американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ такожь всякû направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты споруджае ателіе дентистично-технічне

Б. БЕРҐЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.
домъ Всп. п. Штроменґера.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово**. Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокость предплаты** зостае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Зъ друкарнѣ З. Ловиньского, подъ зарядомъ В. И. Вебера.